

лятъ — болятъ го. Измръзнали, като ходилъ пешъ до Пловдивъ презъ Балкана да печата учебника си Законъ Божи. Гласътъ му е ясенъ и мощенъ. Годиניתъ не сж отнели нищо отъ неговата войводска осанка. . .

— Ние дойдохме да ви попитаме за нѣкой работи по залавянето на дяконъ Игнатий — Левски.

— Нищо не зная — буйно извика той и ме погледна изпитателно.

— Отче, ние сме съ добри намѣрения. Идемъ съ поздравъ отъ дѣдо Максима. Той ни изпрати до тебъ. Не можа да дойде поради работа да те види. Желаети всичко, найхубаво.